

midten af tiåret når et nettobeløb på mindst 0,7 pct. af bruttonationalproduktet (BNP).

Den danske statslige bistand har været stadig stigende, og det er regeringens ønske at nå 0,7 pct.-målet i 1979-80. Den videre udvikling i bistandsbevillingerne fra 1975-76 til 1979-80 vil ifølge den af udenrigsministeren i folketinget den 17. marts 1975 fremlagte 5-årsplan blive følgende, angivet i 1974-priser:

1975-76 ...	0,60	pct. af BNP eller	1.199	mill. kr.
1976-77 ...	0,62	- - -	1.294	- -
1977-78 ...	0,65	- - -	1.395	- -
1978-79 ...	0,67	- - -	1.500	- -
1979-80 ...	0,70	- - -	1.617	- -

Regeringen finder de i lovens § 2 hjemlede rullende 5-årsplaner værdifulde som led i en langsigtet planlægning af bistanden.

Loven indeholder ingen retningslinier med hensyn til fordelingen af bistandsmidlerne på flersidet (multilateral) og tosidet (bilateral) bistand. Det har imidlertid i de sidste 10 år været en bistandspolitisk målsætning — en målsætning, som blev bekræftet ved lovrevisionen i 1971 — at de danske bistandsmidler skulle fordeles med så vidt muligt lige store andele til multilateral og bilateral bistand. Fordelingen har siden lovens vedtagelse været følgende:

	71-72	72-73	73-74	74-75
Multilateral . .	43 pct.	51 pct.	49 pct.	42 pct. *)
Bilateral	57 -	49 -	51 -	58 -

*) Tallene viser, at fordelingen på de to bistandsformer i de enkelte år kan afvige noget fra ligedelingsprincippet. Dette skyldes hovedsageligt, at udviklingslandenes træk på statslåne kan variere på en måde, som ikke kan forudses og derfor ikke kan indgå i planlægningen.

Det skønnes af regeringen hensigtsmæssigt, at denne fordelingspolitiske målsætning ikke fraviges væsentligt i de kommende år. En forudsætning for bibeholdelse af denne målsætning er imidlertid, at bistandsadministrationen i et nødvendigt omfang justeres i takt med de stigende bistandsbevillinger. Såfremt personalebehovet ikke kan imødekommes, må det få konsekvenser for bistandens sammensætning, idet større midler da må kanaliseres gennem de internationale bistandsorganisationer, hvorved administrationen lægges væk fra Danmark. En øget del af bistandsbevillingerne vil da medgå til dækning af de internationale organisationers administrationsudgifter, der i almindelighed er større end de danske. En sådan omlægning af bistandsydelse ville i så fald ikke være begrundet i bistandspolitiske overvejelser, men alene bestemt af personalemæssige begrænsninger.

Faglig bistand.

Af rationelle grunde har den danske faglige projektbistand hidtil været begrænset til et lille antal blandt de fattigste udviklingslande, medens f.eks. statslån og ekspertbistand har været ydet til en større kreds af udviklingslande.

Siden lovens vedtagelse har man med henblik på en yderligere effektivisering af bistanden fra dansk side — som led i den faglige bistand — oprettet bistandsmissioner i en række hovedsamarbejdslande, foreløbig i Indien, Kenya og Tanzania. De indvundne erfaringer tyder på, at denne form for bistand har haft betydning for værdien og effekten af den samlede bistand. Tilsvarende bistandsmissioner i forskellige former er oprettet af de fleste lande, der yder bistand, herunder Norge og Sverige.

Finansiell bistand.

Den finansielle bistand (statslån), som udgør godt en fjerdedel af den samlede bistand, ydes i princippet til alle udviklingslande med et bruttonationalprodukt, som ikke overstiger \$ 300 pr. indbygger pr. år. Med et gaveelement på op til 86 pct. er disse lån en eftertragtet form for bistand i udviklingslandene.

Ved gennemførelsen af lov om internationalt udviklings samarbejde blev der i forbindelse med den finansielle bistand åbnet adgang til at støtte forundersøgelser med henblik på at få konstateret, om grundlaget for gennemførelsen af påtænkte investeringer var til stede. I lyset af drøftelser i styrelsen for internationalt udviklings samarbejde vedrørende hele statslånsproblematikken erkendes det, at der er behov for en mere omfattende bistand til låntagerlandene med henblik på gennemførelsen af en så rationel udnyttelse af de danske statslån som mulig. Udover en udbygning af mulighederne for økonomiske tilskud til f.eks. forundersøgelser finder man det ønskeligt, at udviklingslandene hjælpes med en egentlig faglig bistand, som skal støtte disse lande ved vurderingen af, om de under statslåne påtænkte investeringer er hensigtsmæssigt planlagte og kan gennemføres på en udviklingsfremmende og rationel måde. Endvidere vil man gennem en sådan bistand kunne støtte udviklingslandenes kontrol med, at de under låne modtager varer og tjenesteydelser af den rette kvalitet til den rette pris. Det forudses, at denne bistand kan ydes, dels ved at man fra dansk side kontraherer med nationale og internationale rådgivningsfirmaer og forskningsinstitutter om konkrete forundersøgelser- og kontrolopgaver, dels ved at man under bevillingen til fagligt samarbejde med udviklingslandene knytter et antal rådgivere inden for dette område til den danske bistandsadministration.